

Warszawa dnia,

2018 r.

MINISTERSTWO
Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Elżbieta Bojanowska
Podsekretarz Stanu

DPS.VII.0700.2.2018.PM

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Odpowiadając na interpelację poselską z dnia 16 stycznia 2018 r. znak: K8INT18512 złożoną przez Panią Poseł Monikę Wielichowską w sprawie realnej pomocy osobom doznającym przemocy domowej zapowiedzianej podczas exposé Pana Premiera Mateusza Morawieckiego, Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej udziela następujących wyjaśnień:

Obowiązujące w zakresie przeciwdziałania przemocy rozwiązania prawne określają między innymi tryb i zasady postępowania w przypadkach konieczności odizolowania sprawcy od osoby doznającej przemocy.

Regulacje te zawarte są w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1390), ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067 i 2405), ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz.U. z 2017 r. poz. 2204) oraz ustawie z 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2017 r. z późn. zm.).

Zgodnie z art. 3 ust 1 pkt 3 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie osobie doznającej przemocy udziela się pomocy w formie ochrony przed dalszym krzywdzeniem, przez uniemożliwienie osobom stosującym przemoc korzystania ze wspólnie zajmowanego z innymi członkami rodziny mieszkania oraz zakazanie kontaktowania się i zbliżania się do osoby pokrzywdzonej.

Ponadto na mocy art. 11a w/w ustawy osoba doznająca przemocy może również żądać, aby sąd zobowiązał wspólnie zamieszkującego członka rodziny, który stosuje przemoc do opuszczenia przez niego mieszkania.

W tym miejscu warto także nadmienić, że zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym wobec osób stosujących przemoc można zastosować środki zapobiegawcze i środki karne. W kodeksie postępowania karnego w art. 275a przewidziano środek zapobiegawczy tytułem którego można nakazać oskarżonemu o przestępstwo popełnione z użyciem przemocy na szkodę osoby wspólnie zamieszkującej okresowe opuszczenie lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa, że oskarżony ponownie popełni przestępstwo z użyciem przemocy wobec tej osoby, zwłaszcza gdy popełnieniem takiego przestępstwa groził. W postępowaniu przygotowawczym środek ten stosuje się na wniosek Policji albo z urzędu. Jeżeli wobec oskarżonego, zatrzymanego na podstawie art. 244 § 1a lub 1b zachodzą podstawy do zastosowania środka zapobiegawczego przewidzianego w § 1, Policja niezwłocznie, nie później niż przed upływem 24 godzin od chwili zatrzymania, występuje z wnioskiem do prokuratora o zastosowanie tego środka zapobiegawczego. Wniosek powinien być rozpoznany przed upływem 48 godzin od chwili zatrzymania oskarżonego. Omawiany środek stosuje się na okres nie dłuższy niż 3 miesiące.

Środkami karnymi wymienionymi w kodeksie karnym są natomiast zakaz zbliżania się do określonych osób lub zakaz opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu, a także nakaz opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym, obowiązek naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, nawiązka.

Uznając jednakże, iż przepisy w obszarze przeciwdziałania przemocy wymagają zmian zapewniających poprawę skuteczności działań w tym zakresie, Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej podjęło inicjatywę legislacyjną, celem której jest wprowadzenie korekt i uzupełnień do regulacji prawnych dotyczących organizacji i funkcjonowania systemu przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. Projektowane zmiany mają na celu zwiększenie bezpieczeństwa osób doznających przemocy oraz zwrócenie uwagi na potrzebę ochrony autonomii rodziny.